

Să citim Biblia împreună
EVANGHELIA DUPĂ IOAN
CAPITOLUL 13

Isus spală picioarele ucenicilor Săi

10 *Isus i-a zis : „Cine s-a scaldat n-are trebuință să-și spele decât picioarele, ca să fie curat de tot ; și voi sunteți curați, dar nu toți.”*

11 *Căci știa pe cel ce avea să-L vândă ; de aceea a zis : „Nu sunteți toți curați.”*

12 *După ce le-a spălat picioarele, și-a luat hainele, S-a așezat iarăși la masă și le-a zis : „Înțelegeți voi ce v-am făcut Eu ?*

13 *Voi Mă numiți „Învățătorul și Domnul” și bine ziceți, căci sunt.*

14 *Deci dacă Eu, Domnul și Învățătorul vostru, v-am spălat picioarele, și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora.*

15 *Pentru că Eu v-am dat o pildă, ca și voi să faceți cum am făcut Eu.*

16 *Adevărat, adevărat vă spun că robul nu este mai mare decât domnul său, nici apostolul mai mare decât cel ce l-a trimis.*

17 *Dacă știți aceste lucruri, ferice de voi dacă le faceți.*

Descoperirea vânzătorului

18 *Nu vorbesc despre voi toți ; cunosc pe aceia pe care i-am ales. Dar trebuie să se împlinească Scriptura care zice : „Cel ce mănâncă pâine cu Mine a ridicat călcâiul împotriva Mea.”*

19 *Vă spun lucrul acesta de pe acum, înainte ca să se întâmple, pentru ca, atunci când se va întâmpla, să credeți că Eu sunt.*

20 *Adevărat, adevărat vă spun că cine primește pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primește ; și cine Mă primește pe Mine primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine.”*

21 *După ce a spus aceste cuvinte, Isus S-a tulburat în duhul Lui, a mărturisit și a zis : „Adevărat, adevărat vă spun că unul din voi Mă va vinde.”*

22 *Ucenicii se uitau unii la alții și nu înțelegeau despre cine vorbește.*

23 *Unul din ucenici, acela pe care-l iubea Isus, stătea la masă culcat pe sânul lui Isus.*

24 *Simon Petru i-a făcut semn să întrebe cine este acela despre care vorbea Isus.*

25 *Și ucenicul acela s-a rezemat pe pieptul lui Isus și i-a zis : „Doamne, cine este ?”*

26 *Isus a răspuns : „Acela căruia îi voi întinge bucățica și i-o voi da.” Și a întins o bucățică și a dat-o lui Iuda, fiul lui Simon Iscarioteanul.*

27 *Cum a fost dată bucățica, a intrat Satana în Iuda. Isus i-a zis : „Ce-ai să faci, fă repede.”*

28 *Dar nimeni din cei ce ședea la masă, n-a înțeles pentru ce îi zisese aceste vorbe.*

29 *Unii credeau că, de vreme ce Iuda avea punga, Isus voia să-i spună :*

„Cumpără ce ne trebuie pentru praznic” ; sau îi porunca să dea ceva săracilor.

30 *Iuda, după ce a luat bucățica, a ieșit afară în grabă. Era noapte.*

Iubirea frățească

31 *După ce a ieșit Iuda, Isus a zis : „Acum, Fiul omului a fost proslăvit și Dumnezeu a fost proslăvit în El.*

(Cont. în numărul următor)

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Nr. 211 / D. 18 Martie 2018

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

DE MEMORAT / JOI 22 MARTIE 2018

- Editorial
- O pasăre din întuneric
- Valoarea ... nimicului
- Cuvintele papagalului
- Superlativele în familie
- Proverbe armenesti despre fățarnicie
- Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

„Taci înaintea Domnului și nădărduește în El. Nu te mânia pe cel ce izbutește în umbletele lui, pe omul care își vede împlinirea planurilor lui rele”.

PSALMUL 37 : 7

Editorial. Mărturiile credinței

Uneori păgânii știu mai bine ce este creștinismul adevărat, decât oamenii de la noi, din creștinătatea de nume. Acum 1800 de ani exista sub împăratul roman, Adrian (117-138), un scriitor păgân, Lucianus, care a scris despre creștini următoarele:

„Pereninus (un creștin închis din cauza credinței) ședea în închisoarea ale cărei uși erau asaltate zi și noapte de creștini, pentru a vedea dacă nu cumva i-ar putea face deținutului vreun serviciu.

Chiar și din cetățile asiatice au venit creștini la el ca să-l susțină, să-l încurajeze și să-l mângâie din partea adunării, căci este de necrezut cât de mult caută să ajute dacă unuia dintre prietenii lor îi merge rău.

Ei nu precupețesc nimic la o asemenea ocazie ; căci acești oameni nenorociți nu se îndoiesc că sunt nemuritori și că vor trăi veșnic și de aceea disprețuiesc moartea și mulți i se predau de bunăvoie.

În afară de aceasta, primul lor legiuitor i-a învățat că ei toți sunt frați odată ce s-au întors de la idolii grecilor și au renunțat al ei și-L cinstesc pe acel Domn care a fost răstignit.”

Această relatare a lui Lucianus despre creștinii de pe vremea aceea pare să fi trezit la mulți care au citit aceasta, întrebarea : *Eu personal sunt creștin ?* O întrebare extrem de importantă.

ÎL cunoști cu adevărat pe Isus, Fiul înviat al lui Dumnezeu ? Este El Domnul tău ? Ești sigur că sângele Lui vărsat pe cruce a șters păcatele tale pentru totdeauna ? Ai pace cu Dumnezeu ? Ai siguranța slavei veșnice ?

Mărturiile credinței legate cu rugăciunea credinței acționează ca săgețile lui Dumnezeu, care ating inimile și conștiințele oamenilor necredincioși.

1. Lângă căpitanul unui mare vapor transoceanic stătea unul dintre pasageri. În timpul conversației, la o mișcare, acestuia din urmă i-a căzut o cărticică din buzunar.

Politicos, căpitanul s-a aplecat, a ridicat cartea și i-a întins-o proprietarului cu întrebarea :

„Pot să știu ce carte este aceasta?” „Păi,” a răspuns străinul, „este harta și compasul meu. Dumneavoastră aveți nevoie în călătoria pe mare de hartă și compas. Tot așa îmi slujește mie această carte prețioasă, Cuvântul lui Dumnezeu, la îndrumarea pe calea vieții mele spre portul veșnic al cerului.

Doresc, domnule căpitan,” a adăugat el, „să fiți întotdeauna la fel de sigur de călătoria și de atingerea precisă a țintei dumneavoastră și a portului, cum sunt eu de ale mele.” Cu aceasta, discuția s-a întrerupt.

Dar după un timp mai îndelungat căpitanul și-a vizitat pasagerul și i-a povestit că vorbele lui fuseseră o săgeată din tolba lui Dumnezeu, care i-a atins profund inima.

„Puținele dumneavoastră cuvinte și felul cum le-ați expus, m-au impresionat atât de profund, încât nu le-am putut uita. Și acum,” așa a încheiat, „am ales și eu compasul dumneavoastră pentru călătoria vieții mele.”

Și acest căpitan a întâlnit un creștin adevărat – consecința a fost că el însuși a devenit creștin.

2. O creștină tânără din serviciul Armatei Salvării a intrat într-o noapte într-un restaurant ales, ca să ofere revistele lor domnilor care mâncau și beau acolo. Unul dintre ei s-a supărat din cauza acestei îndrăzneli și i-a dat creștinei o palmă. Aceasta s-a întors liniștită și i-a întins celălalt obraz, în timp ce l-a privit în față cu ochii calmi. Iată o martoră pentru Isus, care a împlinit cuvântul Bibliei : „*Oricui te lovește peste obrazul drept, întinde-i și pe celălalt*” . (Matei 5 : 39).

Omul brutal a fost învins prin smerenia și blândețea acestui copil al lui Dumnezeu. El a văzut creștinismul adevărat. Unde vedem acest creștinism ca o realitate, acolo el face mai mult decât o predică lungă și cărți groase ; el convinge conștiințele oamenilor care nu-l cunosc pe Isus.

Creștinismul este o reflectare a dragostei care s-a jertfit pe crucea de la Golgota pentru păcătoșii vinovați.

[Din *Mărturiile unui vechi soldat*, 1909 – 1910]

Povestiri cu tâlc

„Și cuvântul acesta este Cuvântul credinței, pe care-l propovăduim noi” . ROMANI 10 : 8

Când primii misionari au venit în Anglia au trebuit să ceară regelui permisiunea de a predica. Regele convocă în sala regească întreg consiliul său. Și au discutat în jurul focului aprins până noaptea târziu. Deodată veni în sală o pasăre din întuneric, se rătăci un timp zburând ici-colo și apoi zbură afară în întunericul nopții. Văzând acest lucru, unul din consilierii regelui spuse : „*Oare nu a fost acesta un semn al cerului ? Așa se întâmplă cu noi oamenii. Noi venim din întuneric în sala vieții, zburăm un timp ici-colo, părăsim din nou această sală și zburăm afară în noaptea. De unde venim noi ? De ce trăim noi ? Încotro ne îndreptăm ? Acestea sunt marile întrebări ale vieții. Dacă acești străini ne vor putea da un răspuns, de ce să nu-i ascultăm ?*”

[Preluare de pe internet]

Rubrica copilului credincios

Valoarea ... nimicului !

„*EL întinde miazănoaptea asupra golului, și spânzură pământul pe nimic*” . IOV 26 : 7

Se povestește într-o fabulă cum un pițigoi o întreabă pe turturică : „Spune-mi, cât cântărește un fulg de zăpadă ?” Aceasta răspunse : „Nimic mai mult decât nimic” . „Atunci îți voi povesti o minunată istorioară, spuse pițigoiul. Stăteam pe o crenguță de pin când, deodată, începu să ningă. Și pentru că nu aveam ce face, am numărat fulgii de zăpadă care se așezau pe crenguță și pe cetina crenguței. Erau exact 3.741.952 de fulgi. Când cei 3.741.952 de fulgi, nimic mai mult decât nimic, s-au lăsat pe crenguță, aceasta s-a rupt” . Pițigoiul plecă. Turturica ce de pe vremea lui Noe este specialistă în asemenea întrebări, după o scurtă reflecție, își spuse : „Poate că nu mai lipsește decât un singur vot pentru ca să existe pace în lume !”

[Preluare de pe internet]

Versetul de aur al Bibliei

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*” .

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Cartea veche

266. Providența

„*Ferice de cine are ca ajutor pe Dumnezeu lui Iacov, ferice de cine-și pune nădejdea în Domnul Dumnezeuul său !*” PSALMUL 146 : 5

Cât de vădit se amestecă uneori providența dumnezeiască acolo unde e mai mare lipsa, se arată prin următorul exemplu :

Un curtean mișel acuzase pe nedrept la împăratul bizantin Vasilie pe fiul său, Leon, de trădare și împăratul crezu.

Împăratul era atât de înverșunat asupra fiului său că erau zadarnice toate dezmințirile date de funcționarii lui, precum și de scrisorile primite de la fiul său.

El trimitea înapoi nedesfăcute aceste epistole și îl întemniță pe fiul său.

Nimenea nu mai cuteza să amintească înaintea lui numele fiului său.

Dar, într-o zi, s-a dat o mare masă la curte, la care erau de față toți notabilii și împăratul era în voia cea mai bună.

Deodată s-a auzit strigându-se prin sală cuvintele acestea : „*Ah ! Bunul, nenorocitul și totuși atât de nevinovatul Leon !*”

Toți amuțiră. Cuvintele se mai strigară și a doua și a treia oară.

Atunci cunoscură că strigase papagalul. Împăratul deveni serios și cugeta.

Atunci unul dintre oaspeții văzu binevenit momentul pentru a se scula și a interveni cu următoarele cuvinte :

„*Doamne, pasărea ne rușinează ; ea ne acuză că uităm de prințul atât de nevinovat și de nefericit !*”

Aplaudând toți oaspeții, împăratul liberă pe fiul său din închisoare și îl primi din nou în iubirea sa.

Apostolul Petru (care a avut parte de bunăvoința Lui Dumnezeu) a scris : „*Smeriți-vă, dar, sub mâna tare a lui Dumnezeu, pentru ca, la vremea Lui, El să vă înalțe. Și aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El însuși îngrijește de voi*” . (I Petru 5 : 6 - 7)

Din cartea Boli evitabile

Capitolul 8. Superlativele în familie

Dr. Carl Jung recunoaște cauza fundamentală datorită căreia oameni asemenea lui Guy Bullom au astfel de stări proaste și o existență nefericită. „*Aceasta provine din cauză că îi lipsește complet iubirea, trăiește numai pentru sexualitate ... și nu găsește nici o înțelegere din cauză că a nesocotit să descifreze sensul propriei sale existențe*” (Carl Jung, „*Modern Man în Search of a Soul*”, New-York, Harcourt, Brace and Co., Inc. 1933, pag. 260).

Există căsătorii nefericite fără număr, lipsite de împlinirea sexuală, deoarece perechile nu cunosc diferența între iubire și sexualitate. Singura dragoste pe care o cunosc este asemănătoare cu cea descrisă în romane, reviste senzaționale, cinematografe sau televizor. Deoarece multe perechi cunosc numai „dragostea de licean”, nu este de mirare că duc o „viață de câine”. (Va continua)

Proverbe armenesti despre fățarnicie

- Ochii celui care plânge pentru altul nu se umplu de lacrimi. • Pe deasupra – oglindă, pe dedesubt - brici. • Afară – sfânt, acasă - diavol. • Cu o mână face cruce, cu cealaltă fură. • Mănâncă oi cu lupul și jelește cu stăpânul. • Bate ba în potcoavă, ba în caiele. • Dă cu pietre în câine, dar se rușinează de stăpân. • Nu știe cine a murit, dar bocește. • Câinele șchioapătă numai până-l vede pe lup. • Mielul fățarnic sugă la șapte oi. • Limba – miere, inima – fiere. • Nu vreau, bagă-mi în sân. • Omul este ca luna : arată lumii doar fața sa luminată, ținându-și hidoșeniile în întuneric. Hrant Avakian (Din *Proverbe și cugetări armenesti*, Albatros, 1979).

Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

1. **Nu există om fără păcat** : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*” . (Romani 3 : 23) 2. **Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*” . 3. **Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*” . (Romani 6:23) „*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”